

ЛЬВІВ'ЯНИ ТЕПЛО ПРИВІТАЛИ ПАТРІАРХА МСТИСЛАВА

Львів (УНІАР) — Тут в неділю, 28-го жовтня, близько 20,000 віруючих зустріли Київсько-Галицького Патріарха Мстислава. В годині 2-й на площі біля Оперного театру Патріарха привітав голова Львівської Обласної Ради Вячеслав Чорновіл, який відкрив мітинг-зустріч громадян з головою УАПЦ. На мітингу прозвучали закляти до злагоди між релігійними громадянами різних конфесій.

В Успенському соборі відбулося Богослужіння з участю Патріарха Мстислава.

Тим часом з Дніпропетровського надійшло повідомлення, що вірні РПЦ з'явилися до Дніпропетровської Міської Ради і заявили представникам комісії, які займаються проблемами релігії, що буде кровопролиття. Цю погрозу вони висловили 28-го жовтня, в день приїзду до Києва Патріарха РПЦ Алексея II. Справа в тому, що минулого тижня Комісія Життєвої районної та Дніпропетров-

ської Міської Рад з питань релігії вирішили передати УАПЦ Преображенський собор, який вважається потенційним центром УАПЦ в Східній Україні. Після цього вірні РПЦ заявили членам комісії: „Ви хочете крові? Вона буде, якщо ви передасте собор автокефалам“. В той день після Служби Божої в Троїцькому соборі, який належить РПЦ, священник з амвоном заявив: „УАПЦ є сатанинською, петлюрівською Церквою“.

Всі намагання представників УАПЦ вступити в переговори з настоятелем Троїцького собору о. Костянтин, той відкинув, заявивши, що Митрополит Фларет категорично заборонив будь-які контакти з представниками УАПЦ.

Патріарх РПЦ Алексій II 28-го жовтня в Софійському соборі у Києві призначив Фларета Патріархом так званої УПЦ, котра підлягає Московському патріархатові.

В УКРАЇНІ ВІДЗНАЧИЛИ ДЕНЬ ПОЛІТВ'ЯЗНЯ

Київ (УНІАР, УПА). — Тут, у вівторок, 3-го жовтня, на Площі Незалежності відбувся багатолюдний мітинг, присвячений Дню советського політв'язня, організованому Всеукраїнським Товариством Репресованих, активістами УРП, УНДП та активістами Товариства „Меморіал“.

Тисячі людей зібралася на площі, стоячи під холодним осіннім дощем, щоб послухати виступи народного депутата України Олеси Шевченка, одного з лідерів ВТР Василя Мусієнка, голову київської організації УРП, депутата Київської Міської Ради Микола Гербала та інших. Промовці засудили пропагандистську кампанію ієрархів РПЦ та їхнього Патріарха, який виступив 28-го жовтня у соборі св. Софії у Києві.

Учасники мітингу прийняли резолюцію, в якій сказано, що причиною загибелі мільйонів українських громадян була тоталітарна комуністична система і доки вона існує репресії можуть повторюватись. У резолюції мітингу також є вимога не допустити військової паради в Києві 7-го листопада, а натомість про-

вести антимілітарну демонстрацію.

Мітинг ухвалив звернення до Верховної Ради України з вимогою заборонити проведення військових парад на території України і таким чином продемонструвати, що Верховна Рада йде з народом. Ухвалено також звернення до Київської Міської Ради народних депутатів з вимогою заборонити традиційні військові паради на Хрещатик, оскільки вони стали демонстрацією сили імперського центру. У зверненні до командування Київської Військової Округи сказано, що коли військові паради ім'я вкрай необхідні, то їх можна провести на території військових частин.

КОНЦЕРТ В УНІВЕРСИТЕТІ БЕРКЛІ
Лос Анджелес, Кал. — В п'ятницю і суботу, 2-го і 3-го листопада, о год. 8-й вечора, в університетській залі Берклі на кампусі, виступить хор і симфонічна студентська оркестра під диригентурою українки Марії Кузьмич. Хор підкаом паньанментом оркестри виконає твір Гайдна „Місса ін темпоре беллі“.

В УКРАЇНІ

(З повідомлень Українського Незалежного Інформаційного Агентства „Республіка“ — УНІАР)

Крим. — Тут в ніч з 28-го на 29-го жовтня у селі Наташину Сакського району біля 20 російськомовних громадян влаштували погром, напавши на п'ять помешкань татарських родин. Керував погромом головний бухгалтер радгоспу імені Калініна Сергій Несміх. Напасти, озброєні сокирами, ножами, металевими прутами розгромили помешкання і побили господарів у родинних Аблямових, Тітумерових, Гафарових, Сулейманових та Пяярших. Рустема Аблямова тяжко побили, а потім закопали в землю по шию. Тепер він у важкому стані перебуває в лікарні. Тяжких поранень завдав багатьом іншим особам з названих татарських родин.

Чернівці. — Тут, у понеділок, 29-го жовтня, у Чернівцях Державному університеті відбулася студентська конференція, учасники якої ухвалили підняти над центральним корпусом банер з написом „Вічна пам'ять жертвам комунізму!“, „КПСС це — честь і совість КГБ!“, „Скільки яро комунізму з плечей народу!“ Пікетувальники також вимагали реабілітації колишніх політв'язнів Ніни Строкатої, Олеси Рєзнікова, Олеси Притики та інших репресованих у роки застою жителів Одеси. В пікетуванні взяли участь близько 300 осіб.

Одеса. — Тут у вівторок, 30-го жовтня, на протилежній будинку Одеського Політехнічного інституту відбулося пікетування, організоване одеською організацією УРП. В пікетуванні взяли участь також члени одеської організації Демократичний Союз України (ДСУ). Учасники акції висловили протест проти звільнення з праці науковця, депутата Одеської Міської Ради, учасника ліквідації наслідків аварії в Чорнобильській Чумаченка. Його звільнили за активну діяльність в УРП. Одеська організація Народного Руху України 30-го жовтня провела пікетування обласного КГБ. Учасники акції тримали синьо-жовті та червоно-чорні прапори з чорними стрічками і транспаранти з написами: „Вічна пам'ять жертвам комунізму!“, „КПСС це — честь і совість КГБ!“, „Скільки яро комунізму з плечей народу!“ Пікетувальники також вимагали реабілітації колишніх політв'язнів Ніни Строкатої, Олеси Рєзнікова, Олеси Притики та інших репресованих у роки застою жителів Одеси. В пікетуванні взяли участь близько 300 осіб.

Дніпропетровське. — Тут 27-го жовтня кандидат у депутати Дніпропетровсь-

ВСТАНОВЛЕНО ТИЖДЕНЬ ПОШАНУВАННЯ ЖЕРТВ ГОЛОДУ

Вашінгтон. — У п'ятницю, 19-го жовтня, Сенат США прийняв резолюцію ч. 329, якою проголошено тиждень від 3-го до 10-го листопада Тижнем вшанування жертв Великого голоду в Україні в 1932-33 роках. Цю ж резолюцію прийняла Палата Репрезентантів у суботу, 27-го жовтня. Резолюцію в Сенаті запропонували сен. Роберт В. Кастен, республіканець з Висконсину і Денніс ДеКонсін, демократ з Арізони, а співспонсорами були 43 інших сенаторів. Тепер ця резолюція очікує тільки підпису президента Дж. Буша, щоб стати законом.

В резолюції підкреслюється, що „понад сім мільйонів українців згинуло від голодової смерті впродовж 1932-33 років“, і, що це було „результатом планової політики уряду СССР з прицілом на знищення політич-

них, культурних і людських прав українського народу“.

Резолюція ч. 329 була прийнята заходам багатьох сенаторів та конгресменів, серед них Венделл Форд, демократ з Кентакі, Френк Лотенберг, демократ з Нью Джерсі, конгресмени Данте Б. Фаселл, демократ з Флориди, Вілліам С. Брумфільд, демократ з Мішигену, Денніс М. Гертел, демократ з Мішигену, Бенджамін Гілман, республіканець з Нью Йорку та Байрон Дорган, демократ з Північної Дакоти.

Підкреслити треба й те, що до прийняття цієї резолюції, значно причинилися працівники Інформаційного Бюро УНС у Вашингтоні, які і союзові з різних стейтв країни, які привернули увагу своїх сенаторів і конгресменів до цієї резолюції.

На Союзівці відбудеться зустріч туристів

Союзівка. — Тут у суботу, 3-го і 4-го листопада у привабливих світлич відпочинково-розважової оселі Українського Народного Союзу відбудеться зустріч туристів бюро подорожей „Кобаснюк“. У цього річний програмі зустрічі буде окремо відзначати важливі події „довілей 70-ліття з дня заснування в 1920 році цього бюро подорожей батьком теперішньої власниці фірми Віри Ковбаснюк-Шумейко, Степаном Ковбаснюком“.

Впродовж років в додатку до полагодування справ, ця фірма допомогла спровадити велике число

імігрантів, багатьом допомогла здобути громадянство ЗСА, зробити переклади важливих документів для потрібних доказів для праці чи вступів до вищих наукових інституцій.

На цього річний зустрічі можна буде оглянути найновіші прозирки, відеофільми та знімки з подорожей в Україні 1990 року, на яких задокументовано багато із цих переважливих історичних подій, що відбувалися цього року в Україні.

Також під час святочної вечери для розваги присутніх виступить танцювальний ансамбль „Чайка“ з Йонкерс, Н. Й.

Хочуть організувати символічний суд над КПСС

Москва. — Агентство Асоційтед Пресс повідомило, що член міської Ради Лев Балашов і депутат Верховної Ради СССР Степан Сулашкін заявили у вівторок, 30-го жовтня, що вони мають намір організувати символічний всегромадський судовий процес над Комуністичною партією, яка на їхню думку, заплянувала і перевела в життя усі злочини проти народів Советського Союзу.

Цей „процес“, пояснили

його ініціатори, не може мати юридичної сили, але проблеми, які будуть висунуті на цьому судовому форумі можуть послужити аргументами для справжніх судових розправ проти злочинної діяльності Комуністичної партії в загальному і її окремих керівників, які не тільки самі виконували злочини, але й давали накази іншим займатися злочинною діяльністю.

Балашов вважає, що громадський символічний суди допоможуть майбутнім прокураторам започаткувати процес проти самої Комуністичної партії і її керівників, розкриють суть злочинів, засудять дезінформацію, якою вона систематично займається на протязі багатьох років.

Як відомо, противники КПСС вимагають, щоб Компартия відмовилася від незаконно придбаного майна, яке, на думку антикомуністів, належить народові, і погодилася на виплати компенсацій тим особам, які втратили не тільки своє майно, але ще й відсиділи по кільканадцять років в тюрмі за те, що вони його придбали. Скайрін противники Компартии домагаються заборони діяльності КПСС за цю роль, яку вона відігравала під час масових сталінських репресій, засудів, вивозів на Сибір, засилання до концтаборів сотень тисяч громадян, ліквідації приватного майна та інших форм злочинства.

Другий ініціатор символічних судів, Сулашкін, характеризуючи своє обвинувачення КПСС, яке буде представлено Компартиєю під час самого процесу, каже, що Компартия, навіть в своїх найгірших умовах продовжує порушувати існуючу конституцію своїм так званім „класовим підходом“, роздуваючи при тому ворожнечу в цілому СССР між національностями.

Крім того керівна Комуністична партія продовжує

ГОРБАЧОВ ВИДАВ УКАЗ ПРО ЗАКОРДОННІ ІНВЕСТИЦІЇ

Москва. — В газеті „Известия“ з 26-го жовтня надруковано указ Президента СССР Михайла Горбачова про закордонні інвестиції в СССР.

В указі сказано, що для „активізації участі СССР у світових господарських відносинах і для притягнення додаткових фінансових ресурсів та передової закордонної технології“ в СССР дозволено створювати зони спільних підприємств.

Закордонні інвестиції — юридичні особи і громадяни — можуть здійснювати інвестиції на території СССР шляхом частинної участі в підприємствах, які організуються спільно з советськими юридичними особами чи громадянами; шляхом придбання майна, акцій та інших цінних паперів; придбання прав користування землею самостійно або спільно з советськими громадянами, або прав на тривалу оренду.

Підприємства з іноземними інвестиціями створюються в будь-яких формах,

передбачених законодавством СССР, союзних та автономних республік. Щоправда, ніде не сказано, які капітали чекують інвеститорів у тому законодавстві. В загальному вигляді, що іноземні інвеститори на території СССР не можуть мати менше користей, ніж советські підприємства чи громадяни.

Прибутки іноземних інвеститорів, отримані в СССР, можуть вільно використовуватись на території СССР, згідно з советськими законами, переводитись за кордон, знову ж таки, згідно з советськими законами.

Проте в указі Горбачова сказано, що „порядок здійснення господарської діяльності підприємств спільно з іноземними інвестиціями, а також надання їм пільг, встановляється законодавством СССР, союзних та автономних республік“. Також і місцевими радами народних депутатів. Отже виглядає, що кожний республіка може діяти за своїми власними законами.

Ірак не має наміру виводити військо з Кувайту

Вашінгтон. — В інтерв'ю кореспондентів американського кабельного телебачення Берні Шоу іракський президент Саддам Хусейн заявив, що не має наміру виводити військо з Кувайту, не зважаючи на збільшення військової присутності в районі Перської затоки військ антиіракської коаліції.

В тому ж інтерв'ю Хусейн підкреслює, що Ірак шукає шляхів мирного урегулювання кризи, але на випадок, якщо сила все ж таки буде вжита, він впевнений у перемозі своєї країни. „З'єднані Стейти“, сказав президент Іраку, — чітко заявили про свою позицію: ми не менш ясно дали зрозуміти, яка наша, і ми не збираємось її міняти“.

При цьому багдадські керівники, за словами Хусейна, роблять все для того, щоб уникнути військового удару, але цілком очевидно, що Ізраїль, Великобританія і ЗСА мають цілком різні наміри. Президент підкреслює, що вважає саме Ізраїль і Великобританію основними своїми антагоністами, які втягують в антиіракську кампанію і президента Буша.

Під час інтерв'ю С. Хусейн неодноразово повертався до своєї улюбленої теми, обвинувачуючи захід-

ні держави в окупації священних земель ісламу. Мабуть, він не залишив наміру розколоти союз західних держав і країн арабського світу, які підтримують санкції ООН.

Не зважаючи на розчарувачу заяву спеціального советського представника Євгенія Примакова, після його переговорів з іракським керівництвом про можливість мирного урегулювання кризи, іракський президент заявив, що переговори відбулись успішно. При цьому він додав, що діалог з советською стороною буде продовжений.

На запитання про те, чи дійсно можлива війна, Хусейн демагогічно заявив, що на світі нема нічого гіршого, ніж війна, якщо це не війна за втрачену честь, гідність, свободу і безпеку. І якщо конфлікт стане неминучим, то араби повинні зробити правильний вибір, бо під загрозою опиниться далі існування всього арабського світу, ідеали якого відстоює він, Хусейн.

Багдадський президент іронічно відгукнувся на санкції ООН і сказав, що поміляються ті, які вважають можливим змінити свідомість іракського народу за кілька місяців: на це потрібні роки і роки.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖ. БУШ ВТРАЧАЄ ТЕРПЕЛИВІСТЬ У ВІДНОШЕННІ ДО ІРАКУ

Александрія, В'єтнам. — Виступаючи в середу, 31-го жовтня перед кореспондентами президент Джордж Буш заявив, що він починає втрачати терпеливість у відношенні до іракського диктаторського уряду президента Саддама Хусейна, який спеціально зв'язав наприціл американських громадян, які ще залишилися в Іраку і Кувайті, згідно їх там тримають силою, „і я маю цього досить“, — заявив Президент.

Очевидно, він мав на увазі також і те, що минають місяці, ситуація не міняється, висліді блокади, встановленої після прийняття резолюції Ради Безпеки ООН, мінімальні, дипломатичні заходи президента Франції Франсуа Миттерана і советських емісарів Михайла Горбачова не принесли сподіваних результатів і світ, хоча того чи ні, мусить готуватися до розв'язки близько-східної проблеми шляхом війни з військами С. Хусейна, або скапітулювати перед погрозами Іраку і погодитися, що окупований Кувейт залишиться інтегральною частиною іракської території.

Дж. Буш окрема підкреслює, що нібито над будинком американської амбасди в Кувайті повізав національний прапор ЗСА, але амбасадор і його співробітники є на статусі закладників, або в'язнів С. Хусейна. На запитання кореспондентів, що він, Президент, думає в цій справі зробити, Дж. Буш відповів, що не терпить далішніх знущань над американськими громадянами, але конкретно, що він думає робити Президент не сказав. Воєнну конфронтацію він нібито виключає і називає її „звичайною риторикою деяких членів Уряду і високих працівників Пентагону“, але політичні і військові аналітики не виключають можливості несподіваного і сильного удару американських й альянтських збройних сил по таких же силах Іраку і його воєнній індустрії.

Своєю заявою, кажуть спостерігачі, Буш тільки погіршив свої відносини з обидвома палатами Конгресу, які хочуть за всяку ціну знати наперед коли такий удар відбудеться і чи

він є конечний. Треба припускати, кажуть поінформовані особи, що формально-го повідомлення про наступ збройних сил ЗСА на Ірак не буде, але Президент у якійсь формі повідомить лідерів Конгресу, кілька годин наперед, безпосередньо перед самим виступом.

Так принаймні думають військовики і ті політики, які заступають думку, що головне військове командування і Президент можуть і мають право вирішувати коли і як наступатиме американська армія тим більше, що Конгрес знає, що висилка майже 350,000 армії і змусування армії інших держав на території Савдійської Аравії, не є забавкою, а серйозною воєнною справою.

Амбасадор Іраку в ЗСА Могаммед аль-Машат заявив, що напад Америки на Ірак може створити таку ситуацію, що весь магометанський світ ненавидимий ЗСА на протязі багатьох поколінь. Амбасадор повторив раніші пропозиції Хусейна розпочати формальні переговори Вашингтону з Багдадом і перестати страшити Ірак вислидами атак.

Політично позицію Іраку про мирне полагодження конфлікту підтримує Москва і деякі арабські країни, які, до речі, тихцем доставляють Іракові харчові продукти через територію Ірану.

КОНЦЕРТ УКРАЇНСЬКОЇ ПІСНІ

Клівленд. — У середу, 7-го листопада, в год. 7.30 вечора у залі української католицької церкви св. Покрови, 6812 Бродвей роуд у Пармі, відбудеться вечір української пісні. Виконавцями концерту будуть: чоловічий хор „Гомін“ з Львова, тріо „Світлиця“ з Києва та естрадний ансамбль „Смерічка“ з Чернівців. Квитки на концерт можна придбати в кридидівках Самомолети Основна, в українській крамниці або при вході. Це перше турне в ЗСА чоловічого хору „Гомін“ з Львова спонсороване Українським Народним Союзом у співпраці з хором „Думка“.

В АМЕРИЦІ

В СУБОТУ, 3-ГО ЛИСТОПАДА, державний секретар З'єднаних Стейтв Америки Джеймс Бейкер знову поїде до Західної Європи для консультації з альянтами у справі кризи на Близькому Сході і частинної зміни тактики не тільки в ЗСА, але також Іраку, який заявив, що немає наміру виводити своїх військ з Кувайту. На закінчення свого перебування в Європі Дж. Бейкер планує зустрінутись із своїм советським колегою Едуардом А. Шеварднадзе.

ЛІДЕРИ КОНГРЕСУ ЗСА закликали президента Джорджа Буша 30-го жовтня, щоб він не спішився виповидати війну Іракові, особливо без згоди і вчасного повідомлення Конгресу побоюючись, що Уряд може застосувати проти іракського диктатора Саддама Хусейна тактику несподіваного нападу, яка в останньому часі була практикована в Панамі дуже успішно. „Якщо ви маєте до діла з безоглядними диктаторами типу Хусейна і його майже півмільйонною армією, відносно добре озброєною новою зброєю советського зразку, — кажуть спеціалісти Пентагону, — то дебати в Конгресі розпочинати, чи не розпочинати війну проти Іраку, можуть тільки спричинитись до неспіху і страти багатьох воєв в акції“. Як відомо, Конгрес хоче конечно знати наперед коли Президент дасть наказ наступати, але пентагонівські стратеги, гостро виступають проти цього, вважаючи воєнну тактику пріоритетом військових і Президента.

СТУДІЯ ПЕРЕВЕДЕНА Бостонським університетом, зокрема його відділом для охорони здоров'я населення, виявила, що латиноамериканці взагалі не присвячують жодної уваги пересторогам проти хвороби АІДС і не вживають ніяких захоронних протизаходів. Серед переведеного опиту виявилось, що аж 60 відсотків еспаніоамериканців або взагалі нічого не знали про АІДС, або тільки чули про цю хворобу від інших осіб. Особи, які вживають наркотики, або користуються позиченими шприцами для впорснення наркотику, найменше знали про АІДС. Аж 25 відсотків чоловіків у віці 17 до 40 років заявили, що вони ніколи не пригадувалися над захоронними заходами проти АІДС. Це застрашує явище, — заявили представники уряду здоров'я, вказує на те, що уряди вського рівня повинні ще багато попрацювати, щоб поінформувати населення про небезпеку.

У СВІТІ

МИНУЛОГО ПОНЕДІЛКА з Багдаду до Парижа прибуло 263 французьких громадян, які були закладниками в Іраку, та розказують, що американські й англійські закладники в Іраку та Кувайті терплять найбільші злидні. Вони розказують, що американських та англійських закладників дуже стережуть, куди більше як будь-кого з інших закладників, їм дозволяється бути на дворі тільки дві години денно, їм заборонено наближатися чи розмовляти з будь-ким. Жон-Мішел Летурж, один із 64 французьких закладників, яких вислали до стратегічних розміщень у ролі „людських щитів“, заявив, що американські та англійські закладники є на межі своїх психічних спроможностей, тому конечно їх треба звідти видістати.

ЗАСТУПНИК ШЕФА міліції у Москві Лев Белянський, який турбується великим зростом хуліганства в столиці, що розпорошує його поліційних працівників, ще більше занепокоєний тим, що з наближенням святочної пори поліції алькоголічних крамниць в Москві блистять пустою і коли їх на час не заповнять, то готові прийти до дуже поганих сутичок, а в нього брак людей, щоб наводити порядок. Припускаючи, що можливість наповнення полиць пляшками алькоголічних напків може не здійснитись, а чорний ринок кишить продажем самогону, він пропонує злегалізувати продаж самогону і в цей спосіб бодай частинно задовільнити постачання алькоголю в часі свят.

У ВІВТОРОК, 30-ГО ЖОВТНЯ, Китай подав до відомо, що після найточнішого в історії країни перепису населення встановлено, що в Китаю проживає 1,133 бильйона осіб. Офіційне пресоове агентство „Новий Китай“, подаючи точну цифру перепису населення на день 1-го липня 1990 року, підкреслило, що від того часу тобто за чотири місяці населення Китаю зросло на 5.5 міль. осіб, базуючись на обчисленнях, що річний приріст населення в Китаю є 1.47 відсотка. Така цифра у природі населення є згідно з плямями уряду Китаю, однак сам перепис виявив, що приріст населення є дуже нерівним, зокрема середстичних меншин, яких не дуже досі переслідували коли хтось мав більше, як одну дитину. Тепер це може різко змінитись.

СВОБОДА **SVOBODA**
ТРАНСЛЯЦІЯ ШОДІННІМІ

FOUNDED 1894

Svoboda ISSN 0274-9664 is published daily, except Saturdays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montross Ave., Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0231 FAX (201) 434-0232 U.S.A. (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW (202) 347-8631 (факс)

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

For a full list of addresses, contact us at:
Svoboda, c/o M. Stankivsky, Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0231, (201) 434-0801, (201) 434-0100

Передплата на рік \$40.00 на півроку \$22.00 на 3 місяці \$12.00
Для членів УНСоргу \$15.00 річно. За кожну зміну адреси \$1.00
Чек, гроші, кредитна картка, перекази на Svoboda

Статті, дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право в потрібні виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущивши зааресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Бюджет, податки, політика і демагогія

Це така відома, що аж банальна правда, що кожна окрема людина, кожна родина, кожна громадська установа і тим паче кожна держава у світі мусить обробовувати свої видатки відповідно до прибутків. Хто видає більше, як заробляє — той живе понад стан. Хто латає недобір у своєму хатньому бюджеті позичками — згодом потоплає у заборгованні. Воно не раз кінчається самогубством легкого духа. Коли державна верхівка в Америці роками легковажила собі щораз більший щорічний дефіцит бюджету — він зростає астрономічних висот.

Федеральний бюджет — це обов'язок Парляменту. Цього року Конгрес спізнився із схваленням нового бюджету. Протягом трьох місяців велася у фінансових комісіях обох Палат Конгресу такі палкі дебати й суперечки, що американській великодержаві грозило опинитися у незакомному стані — без бюджету.

Вже за президентури Рональда Регена гостро актуальною стала konieczність редукції величезного дефіциту державного бюджету, бо він погрожував кризою всієї економіки. Кандидуючи на пост президента Джордж Буш урочисто заявив і раз-у-раз повторяв, що за його урядування не буде підвищити податків. Коли ж вчасно осінню цього року лідери Демократичної більшості Палати Репрезентантів повідомили його, що неможливо скласти новий збалансований бюджет із значним скороченням видатків без уведення нових податків — Буш погодився. Це була його велика помилка, яка може коштувати йому прогру у 1992 році у виборах на другу каденцію. Новий бюджет, чи пак проєкт бюджету, поки підпише його Президент, уперше в історії Америки переступає трильон дол. Голосували за нього здебільшого демократи, — „проти“ голосували здебільшого республіканці. Зрештою голосування в обох Палатах було хаотичне, бо не було однозначності ні в цих ні в інших. З коментарів в американській пресі і телебаченнях виходить, що однаково у Конгресі як у Білому Домі є вдоволення, що „вже скінчилося“. Затажні пересправи і сварки над подробицями різних бюджетових позицій зробили в американському суспільстві препогане враження. Можна було почути навіть голоси, що „двопартійна державна система завела“.

Президент Буш заявив, що хоча він був і є проти нових податків — підпише той проєкт, бо це „завжди так буває, коли державне правління поділене“ — себто у Білому Домі урядове республіканський Президент, а в обох Палатах Конгресу більшість мають демократи.

Загал суспільства такого філософського підходу не розуміє і не признає. Загал знає, що Президент обіцяв, що нових податків не буде аж ось вони появились. Загал не визнається у подробицях. Насправді — проголошується нові податки тільки посередні — на алкоголь, газоліну, жіночі хутра, жіночу біжухерію, алкогольні напитки, тютюнові вироби. Проголошується уперше в історії Америки безпосередній прибутковий податок від осіб, які мають річний дохід 100,000 дол. і вище. Взагалі ж новий бюджет на новий фінансовий рік такий складний, такий запутаний, що визнаються в ньому тільки добрі фахівці. Щорічна книга американського державного бюджету — це грубезна книга-твір.

6-го листопада відбудуться вибори на нову нижчу Палату Конгресу, частину сенаторів, частину губернаторів і різні інші виборні пости. Криза в обширі Перської затоки створила в Америці атмосферу непевності завтрашнього дня, що захитало економіку. Це препонаний час підвищувати будь-які податки. Нема такої країни, де люди хотіли б складати податки, дармащо це „абв“ існування держави. А що загал громадян між двома океанами знає Президента — скидає на нього всю вину і за висланя на пустиню Савдійської Аравії поверх 200,000 вояків, — і за загрозу рецесії і за важкий порід нового бюджету з новими податками Америка це переживе.

Ніколи в цю пору року не було стільки сонця над Україною. Осінь така лагідна, що каштанні роздигаються, мов купальники на березі моря — парчевий одяг кладуть собі під ноги, його не шарпає вітер, не розкидає по всіх усядах. І дивно бачити, як відмерлий осінній лист лягає на акуртну купу під самісіньким деревом — наче Бог, нарешті, почув молитви київських двірників і вирішив не заважати їм клопоту. Навіть міла не потрібна — збирай оту купу „золота“ й давай йому якусь раду.

Дивна осінь, чарівна осінь! Трохи впадо дошки на голодуючих студентів, а відтак у небі схаменулися: не дощу, а сонця сьогодні треба на виснажені постаті юнаків і дівчат, що лежать на розкладних ліжках перед будинком Верховної Ради та на площі Незалежності. Вони оголошили таку війну ворогам України, яку оголошують тільки святі та, може, янголи на небі: смерть загрожує не ворогам — смерть загрожує їм самим. Вороги не помруть, вони житимуть, але житимуть в атмосфері презирства й загальнонародної ненависті. Таке життя страшніше від смерті. І студентська зброя діє безвідмовно, як жодна інша не здатна сьогодні діяти.

Вони, вороги України, не звикли до такої боротьби: в більшовицькій тактиці воно невідомо. Інших класти в землю засобами всеукраїн-

Микола Руденко

СОНЦЕ НАД УКРАЇНОЮ

ського голодомору — о, це вони вміють! Так уміють, як ніхто й ніколи не вміє — скільки світ стоїть. А щоб самим голодувати заради якоїсь ідеї — та хай воно згинє! Представники парламентської більшості в сучасній Верховній Раді України належать до тієї категорії „ідейних борців“, для котрих будь-які ідеї існують доти, доки шулюнок повний, а власна шия вилізати із комірця, мов тісто із макітри.

Саме тому вони й розгубилися. Вони, це ті, кому десятки тисяч студентів кричать з вулиці Кірова: „239 — на картоплю!“ Досі в осінь нігоду на збір урожаю картоплі й буряків партія кривля звикла посилати студентів. Тепер, бач, студентів готові вручити партократам слизкий від мокрої глини колгоспні лопати: спробуй розпещені й розбещені владолуби! Бо рано чи пізно вони доведуться показати людям, як ви вмієте це робити. Увірвалася вам соловка професія, котру ви для себе вважали довічною: володіння владою.

Від розгубленості партократи зареготали. Цей регіт мав показати їхню силу, але він показав страшний бездуховний цинізм. Коли де-хто із студентів уже потрапив до реанімаційного відділення, а інші також пере-

бували на грані життя і смерті, сивочолі народні депутати реготалися з усіх телевізійних екранів. Хіба таке можливо?

Голова Народної Ради, академік Юхновський з гірким боєм запитав: „Що ж ви тут побачили смішного?“

Мені потім розповів Олександр Гончар, який зазелефонував, аби привітати з мужним рішенням — вийти із КПСС.

— Розумієш, Миколо? Вони регочуться. Юхновський їм доповідає, що деякого із голодуючих забрала швидка допомога, а вони регочуться. Та хіба ж я можу бути в такій партії? Ні, даю! Нам не по дорозі.

Це каже людина, чи творить ось уже сорок років є духовним хлібом української молоді. Його портрет потрапив до підручників з української літератури тоді, коли на учнів дивився молодий сержант з орденом Слави на грудях. Автор „Пропороносців“. І сам пропороносець. Тепер це людина, яку 239 довели до інсульту. Мова його помітно змінилася. Він запрошує мене в Кончу-Заспу, де я проживаю сімнадцять років — наші дачі столяри поруч. Це покусливо — я, звичайно, поїду, але все це болять мої фронтальні рани. Процес акліматизації болючий і тривалий.

Дізнаюся, що О. Гончар відвідав голодуючих студентів, розповідає про них з гордістю і боєм. І хоч я його не бачу, але відчуваю: в нього слюзи на очах — слюзи гордості за наших дітей та онуків.

Чомуś мій старий друг (разом нас приймали до Спільн писемників) промовчав, що серед голодуючих студентів є і його рідна онука. Це дає несподівану підсвітку для його рішення вийти з КПСС: та вона ж стала ворогом наших онуків.

А тим часом моя внучка, Ліза Руденко, студентка інституту іноземних мов, привезла до мене в Будинку творчості зграйку подруг з нашивками на грудях: абрєвіатура назви інституту. Вони приїхали відразу після п'ятигодинної студентської демонстрації, що молодіжними потоками розмила рішучість 239. Голова велетенської колонії (десяти тисяч юнаків і дівчат) уже обмивала людськими хвилями будинок Верховної Ради, а останні сотні приєднувалися до колонії на площі Незалежності, де стояли намети голодуючих студентів. Людська ріка, яку можна порівняти хіба що з Дніпром. Дух волі й незалежності, що розбуdiv найвіддаленіші куточки України. Це вже не тільки західні області — це Жарківщина й Луганщина, Чернігівщина й Полтавщина.

(Закінчення на стор. 4)

Василь Маркусь

В. КУБІЙОВИЧ — ТВОРЕЦЬ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНОЗНАВСТВА

(У п'яту річницю смерті і 90-ті роковини народження)

Кубійович і його співробітники в 1940 роках і в табірних умовах відчули, що для діаспори в Європі й за океаном існує велика потреба солідного довідника з українознавства. Прибраку книжок і бібліотек з української на Заході, це могло бути єдине поважне джерело пізнання України на загальноінтелектуальному рівні та й початок для спеціалізованих досліджень. Потребу такого довідника диктувала й та обставина, що він не міг постати у поневоленій Україні. Есентуальне видання такої книги в кількох томах могло бути й її протипологом в чужомовному світі на наукову деіформацию Москви й Києва щодо українських справ, де вкладали все українознавство у Прокураторське ложе марксистської теорії та шовіністичних проросійських тез КПСС. У Німеччині й Австрії знайшлися сотні українських учених, що під вмілою рукою редактора готові були взятися за таке діло.

Якими важкими не були б побутувальні умови в таборах переміщених осіб, як важко не приходилося шукати джерел, коли найкращі бібліотеки з українознавства опи-

нилися за залізною заслоною, все такі ентузіазм, працьовитість і організаційний хист проф. Кубійовича в Мюнхені швидко приніс добрі результати.

За чотири роки (1948-52) видано в Мюнхені три великі томи старшої „Енциклопедії Українознавства“ (ЕУ), разом 1,230 стор. Цей ряд людей видатно причинився до цієї великої праці: не зробимо в цій повільній статті про В. Кубійовича декому кривди, коли не будемо називати тих усіх імен. При всіх їх заслугах і вкладі праці, зазначимо, що без проф. Кубійовича, промотора видання ЕУ, воно було б не появилось.

Коли в час переселення українських емігрантів з Німеччини Кубійович рішив сам і переконав групу співробітників залишитися в Європі, то він мав на увазі й долю окремого українського наукового осередку, і продовження проєкту енциклопедії. У своїх спогадах „Мені 70“ (Париж - Мюнхен, 1970) він писав:

„Я зробив інший вибір. Мене звабили продовжувати розпочате діло — будувати український варіант праці, зокрема перейти до видання другої — гаслової части-

ни ЕУ“ (ст. 84).

З тих причин та й, взагалі, для збереження присутності української науки в Західній Європі Кубійович створив український Скарсель, якому скоро буде сорок років і якого перша генерація дітяч вже на 90 відсотків відійшла. Український Скарсель мав у задумі його засновників багато функцій — осідок НТШ, Інститут Заочного Навчання, Комісія Допомоги Українському Студентству, головне бюро Українського Християнського Руху, редакція Енциклопедії Українознавства, — які в більшій чи меншій мірі тут роками виконувалися. Але найбільше Скарсель утворювався з редакцією ЕУ, головним редактором якої був В. Кубійович.

Новий проєкт гаслової позубунової ЕУ-2 був більш амбітним й інтелектуально вишуканим, як стаття ЕУ-1. Проте, щодо розміру проєкту був значно скромнішим (чотири томи) від того, чим він став за 35 років, він розрісся до 10-ти томів. Якщо взяти до уваги в яких умовах це видання підготувалося — учні з Німеччини після розселення в 80 відсотках мусили заробляти на щоденний хліб фізичною працею, а Скарсель був іноді на голодному паїку, то й це досягнення подиву гідне при малій кількості постійно затруднених людей.

(Закінчення на стор. 4)

Василь Шилюк

Знайомство

В один із осінніх днів 1982 року двері камери під номером 36 у Рівенській тюрмі із скреготом замків та бряжанням залізних засувів відчинилися і наглядати поновленими словами, як батогом: — Шилюк, до слідчого!

Із зчіпленими поза спиною руками й головою, опущеною донизу, (правило для советського невільника) я попрямував напівтемними коридорами тюрми до „ворона“, що очікував на мене.

У прокуратуру до слідчого на допит везли мене одного. Через залізні ґрати, якими я був відгороджений від моїх „охоронників“ (звучне слово „охоронник“) за їх спиною проглядала тонка смужка вікна, через яке я міг насолоджуватися, оглядаючи знайомі мені вулиці й будинки міста. Нараз гіркий клубок підкотився до горла і зашкелю в грудях: ми проїжджали біля будинку батьків моєї дружини. Трепетні думки блискавкою пролітали в голові. Оце все близьке і рідне, що було за тим вузьким віконцем, стало зараз таким далеким, далеким. Отой „охоронник“ із лицем відідрисованого собаки все це близьке і рідне уже відсунав на сотні днів і на сотні кілометрів.

Слідство вів старший слідчий в особливо важливих справах Рівенської області прокуратури Василь Гончарук. Перші питання слідчого були загальною характеру: вивчається саме поведінка підозрюваного, його реагування на запитання слідчого, вивчається змістовність відповіді підозрюваного. І раптом питання напрямку:

— Коли, де і як ви познайомилися із газетою „Свобода“, що видається в Америці, тобто із праціниками цієї анти... анти... газети?

Я широко відкрив свої очі, бо насправді я ні з ким з газети „Свобода“ не був знайомий. Відповідь моя була заперечливою.

Після моєї відповіді слідчий, через стіл, підсунув мені примірник газети із словами: „Прочитай і знайомитись із змістом статті „Право на безправ'я“.

Поглядом пробіг по перших рядках статті. Стаття моя. Мимохідь глянув униз на статті. Внизу стояв підпис: Галина Шилюк, а далі мен-

шими буквами, виділілися слова: передруковано із газети „Вашингтон Пост“.

Витуюся у статтю. Вона була написана в одну із безсонних ночей на квартирі друзів у Москві. Писала вона від імені моєї сестри Галини Шилюк. Тепла хвиля прокотилася по тілу: стаття не пропала безслідно. Про право „вільної радянської людини“ зміг познайомитися американський читач. Слава Богу!

Перечитавши всю статтю, я повернув газету слідчому із словами:

— Про автора статті говорять підпис анну статті. Якщо він рахується, то підпис говорить правду, тоді прошу познайомитись із змістом цього вірша і підписом під ним. З цими словами слідчий подав мені інший номер газети „Свобода“, де п. з. „Голгофський пам'ятник“ був видрукований вірш, внизу якого був підпис: Василь Шилюк, Україна.

Знайомлюся. Із пам'яті звернувся, із друком у газеті. Прочитавши до кінця вірш, подаю газету назад слідчому із словами: „Так, цей вірш написаний мною“.

Так перший раз в житті (та ще в тюрмі) я тримав у своїх руках газету „Свобода“, знайомився з нею, де уже була маленька частка моєї праці. І в пульсуючій організм друкованого слова була вкладає частка моєї праці.

Пройшли, відшуміли роки з шумом тюремних баталій у нашому краї. Батьки та матері верталися до своїх родинних вогнищ, плекаючи в серці іскорку надії на кращу будучність. Після андроповського розгрома розгуклого поголов'я тюрем в край наш прийшли часи пробудження та прозріння від наркотичного стану „зрелого соціалізма“ із соромом на своїх ликах, цураючись вчорашнього дня, почали закладати перші підвалини велетенської будови нового життя. (Бже, помози!)

У той добрий час і я повернувся із „самої демократичної“ тюрми до родини, а незадовго „отримав“ право емігрувати.

Маю надію, що надалі ми зможемо співпрацювати. Користуючись нашим знайомством, надсилаю до газети декілька своїх віршів.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА песимістичні прогнози про занепад американської економіки, валовий національний продукт, який говорить про кількість товарів і послуг для громадян, не знизився в третьому кварталі (липень, серпень, вересень), а навпаки, підрів на 1,8 відсотка. Основою для песимістичних оцінок численних економістів і фінансових організацій, був зріст цін у другому кварталі року лише на 0,4 відсотка і започаткована в серпні криза на Близькому Сході та висилка до Савдійської Аравії більшої кількості американських вояків, який дав привід до підвищення тимчасової інфляції. Виявляється, кажуть державні чиновники, що песимісти поспішилися з оцінкою. Американська економіка, кажуть вони, як розпочалася в листопаді 1982 року, залишається стабільною. Продовження стабільності (96 місяців) це свого роду рекорд в мирному часі 3'єднаних Стейтів Америки.

Д-р Богдан Кондра

СЛУГА БОЖИЙ МИТРОПОЛИТ АНДРЕЙ

II.

Так у творчій уяві поета з'являється постать Митрополита Андрея, як людини не від світу цього, з мотивів для сучасників зовсім незрозумілих, на тлі епохи, жертвопрказною безвірства і аморальності. І дійсно духовне „Я“ тої великої людини досі не з'ясоване як слід у нашій історіографії. Божа іскра, що спалахнула в його душі, — це щось трансцендентне, не від світу цього, — ставило його понад буденність і пересічність — радше як янгола, а не як звичайну людину. Глибини його думок у його посланнях, дидактичних писаннях і наукових творах, мабуть, більше оцінили чужинці, ніж його земляки, що шили Митрополита більше за його діла, ніж за висоту його духовних думок, до якої їхня духовність не встигла піднятися.

Девізію, що просвічувала Митрополитові шлях життя в його апостольській праці були слова Ісуса Христа, звернені до учня Никодима: „Істинно, істинно кажу тобі: коли хто не народиться з висоти (цебто наново), — не бачити йому Божого царства“. Хтою метою Митрополита було відродити і оновити в Христі не тільки Українську Католицьку Церкву — її духовенство, монаші чини, братства й організації, але оновити українські родини й кожну українську людину, до якого стану, групи чи організації вона не належала б. Особливо його увага була звернена на українську провідну верству — інтелігенцію, га українську молоддь, що були тоді особливо наражені на протихристиянські течії, що, як вірулентні бацили, затрущували молоді умри при кінці XIX і з початком XX століття. Це були радикалізм, соціалізм, нацизм, комунізм та нігілізм. Ці пагубні течії, підтинаючи слабі корінці віри під маскою братолубів та філантропії, спричинювали релігійну байдужість інтелігенції, а особливо молоді, масовий їхній індеферентизм і врешті — атеїстичне запустіння.

Пастирську Катекузу своїх вірних Митрополит переводив своїми пастирськими листами і посланнями. Не було дня, щоб він не написав бодай одного, а часто і два

пастирські листи, а кожного року бодай чотири послання. Хоч не маємо ще точного числа послань, але знає приблизно їхнє число 170-180. В своєму творі „Дар п'ятдесятниць“ він підкреслює, що „релігія це обов'язкова школа для всіх і тоді дитинства до пізньої старості, а в навчанні є три вчителі, і перший Ісус Христос, що поручає другу вчительку — Церкву, а врешті зсилає третього вчителя Святого Духа. Ця третя і остання дія св. Духа буде продовжуватися, доки житимуть люди на землі. Святий Дух має одухотворити шле людство, що занурене в багні ненависті, братовбивчої боротьби, крові і нечистоти. Він має довершити те чудо, щоб Божа природа зіллялася з людською в кожній одній людській істоті, а далі — в мільйонах осіб — членів містичного Христового тіла. А всі вони мають стати цеглинами в будові Христового царства. Це Боже Царство Митрополит старіється збудувати в душах українських людей за посередництвом любові. Тут взором для нього є святий апостол Павло.

Св. Павло, пише Митрополит, це одинока людина по цілі століття, що дістала з рук Христа особливу місію в Церкві, якої ніхто не одержав. Це візір людини і душпастера, вірного послідовника Христа. Життя і писмо св. Павла сильно підкреслюють потребу жертви, пише Митрополит, бо як праця Ісуса Христа на землі полягала на жертві, так і душпастерстві треба жертвувати себе за повірне стадо і за цілу Христову Церкву. Його головним заняттям має бути молитва служба слова — тобто проповідь, і то така, що потрясе і проймає слухачів, як це робить св. апостол Павло, Слуга Божий, уважаючи молитву і проповідь за основу успіху катехизиса для обнови людських душ. Тому він часто відбував місійні проповіді і реколекції для духовенства, а головною молоді.

В молитві на першому місці Митрополит ставив прославу Бога, тоді прохання про добро для наших душ, для народу і його провідників, а тоді вже про себе, про здоров'я та матеріальне добро. Він сам був автором численних молитв: „За український народ“, „Прохання про мудрість“, „До Пресвятої Богородиці“, „Про покляння добрих священників і до монашого стану“, „Про покаяння“ і багато інших.

Другим до наслідування взором був для Митрополита св. апостол Яків, із-за його аскези, бо апостол Яків був ворогом всякої гордості і завищування себе, а вбогих ставив на першому місці як наслідників царства. Він також голосив, що віра без діл є мертвою, а мовчанку подавав за чесноту — за закон і правило кожної аскези.

Продовження буде.

СКВУ і Канадсько-Українська Фундація — „Допомога Україні”

30-35 років тому українська діаспора намагалася створити залізничний фонд з метою забезпечити Україні постійну допомогу, але ця спроба не вдалася. Звичайно, тоді наша діаспора була не тільки значно молодша, але й значно бідніша. Сьогодні в майбутньому потреби такого фонду стала пекучою справою.

Нині Україна опинилася у величезній скрутній ситуації. Говорять про Україну, маємо на думці український народ, українську культуру, її історію і майбутнє, але ніяк не ототожнюємо нашої Батьківщини з пануючим тепер на Україні урядом. У протилежність до урядів і високопоставлених членів партії у прибалтійських республіках, уряд на Україні, ЦК КПУ, не станули на шлях перебудови, не сприяють економічному, культурному незалежненню України від Москви. Українські патріоти самотужки, без жодної допомоги з боку уряду, навпаки, маючи справу з протидією урядовим і партійним чинникам, організували на Україні культурне й політичне відродження, засновуючи масові громадські організації, борючись за безпечне, безатомне, екологічно чисте довколишнє середовище нашої Батьківщини.

Діяльність уже існуючих організацій, таких як Народний Рух України, „Меморіал”, „Зелений світ”, а тепер ціла низка політичних партій, щоб бути ефективною, мусить мати свою фінансово-матеріальну базу. Щоб боротися за поставлені цілі організаціями цілі, їм потрібні папір, друкарські, копійковальні машини, потрібні гроші на ведення дослідів, опитувань, на оплату праці великої кількості осіб тощо. Ситуація, яка склалася на Україні й в інших республіках СРСР, дозволяє на відкриття діяльність з метою досягнення економічної, культурної і політичної незалежності нашої Батьківщини від Москви.

Нам, не бідним українцям на Заході, не можна спостерігати за розвитком подій на Україні, склавши руки. Нам історія не простила б нашої байдужості в час, коли чути на Україні голос свободи, коли є надія на те, щоб в нашій Батьківщині відродилася, запанувала наша рідна мова, щоб українці у своїй хоч би й тимчасово перебуваючій у рівноправній федерації, жили настільки багато, наскільки випадає добробут українській робітничій, хліборобській, інтелектуальній гуманітарній інтелігенції.

Допомога Україні лише тоді буде ефективною, коли буде добре організована, коли українці у вільному світі в цей критичний час не пошкодують своїм братам і сестрам поділитися з ними своїм надбанням з метою підкріпити матеріальну базу патріотичних рухів на Україні.

Вказуючи на це, Світовий Конгрес Вільних Українців захищає українську спільноту вступати в члени Канадсько-Української Фундації „Допомога Україні”. Це мала б бути Фундація світового обсягу, членами якої повинні бути не лише індивідуальні особи, але також юридичні особи, українські підприємства, фірми, культурні, громадські, політичні установи й організації. Фундація буде заінкорпорована в канадській провінції Альберта, як неприбуткова організація, щоб одержати статус організації, яка не платить податку з причини своєї харитативної діяльності. Патроном Фундації є Світовий Конгрес Вільних Українців. Фундація підлягає всебічній контролі канадського федерального уряду.

Найвищим контрольним органом Фундації є Загальні збори членів. На жаль, в газетній статті не можемо подати змісту статуту Фундації, але він буде видрукований формою книжки й вручений кожному членові. Фундація подає перший список членів, які вилітали свої уділи-пожертви впродовж короткого часу існування.

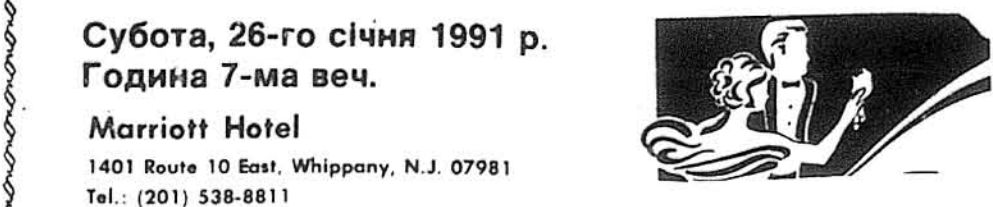
Ярослава і Михайла Шафранюки — головні фундатори 1,000,000 дол., Світовий Конгрес Вільних Українців — 5,000, інж. Антон Івахнюк — 1,000, д-р Остап Винницький — 1,000, Ганна і Іван Ленки — 2,000, Іван Івахів, Денвер, ЗСА — 1,000, Роман Вжесневський — 1,000, Ірена Вжесневська — 1,000, Руслана Вжесневська — 1,000, Борис Вжесневський — 1,000, Володимир Кримлянський — 2,000, інж. Ярослав Соколик декларував 1,000.

Дальші пожертви-уділи просимо надіслати в чеків або грошових переказах на адресу фундації: Ukrainian Canadian Foundation „Doromoha Ukraini”, 2118-A Bloor St. West, Toronto, Ont. M6S 1M8, Canada.

Михайло Шафранюк

Наукове Товариство ім. Шевченка в Нью Йорку
запрошує членів й українське громадянство на
ОСОБЛИВУ ДОПОВІДЬ
РОЗПОВІДЬ ПРО РОЗПАД ІМПЕРІЇ:
СССР і його майбутність
яку виступить політолог-дослідник
д-р Надія Дюк
і
Адріан Каратницький
директор міжнародних відносин у Вашингтоні
Моноді дослідники свою доповідь сперли на особистих спостереженнях і на безпосередніх розмовах з визначними особами в СРСР у висліді чого з'явилася їхня книжка в американському видавництві під назвою „Приховані народи” (The Hidden Nations). Книжка написана в англійській мові, яку можна буде набути під час доповіді за 22 96 дол.
Доповідь відбудеться
у суботу, 10-го листопада 1990 р. о год. 5-й веч.
в домі НТШ в Нью Йорку
при 63 Четверта авеню, між 9 і 10 авеню
Після доповіді кави і солодке.
Управа НТШ

Субота, 26-го січня 1991 р.
Година 7-ма веч.
Marriott Hotel
1401 Route 10 East, Whippany, N.J. 07981
Tel.: (201) 538-8811

Заходом місцевого осередку Народного фонду Допомоги Україні і згідно із наміченим планом діяльності, відбувся у неділю, 14-го жовтня, на оселі УНСОУ Союзування панель на тему: „Суверенність України і нові закони та наша організація допомоги Україні”. Програма включала теж дискусію і переклад. Панелістами були мгр Уляна Дячук і інж. Осип Зінкевич, а модератором д-р Осип Мороз.

О год. 12:30 по полудні імпрезу відкрила коротким словом організаційна референтка Анна Любінська, яка привітала всіх присутніх в числі 120 осіб і попросила пароху церкви св. Трійці о. Маріана Струця провести молитву. Після полудену вона представила панелістів і членів осередку і передала далі ведення програми голові д-рові О. Морозові.

На початку голова повідомив, що були запрошені ще й інші панелісти, які через свій вчасний виїзд в Україну, не могли взяти участі.

У своєму слові голова згадав про перші початки заснування Народного Фонду Допомоги Україні, різні труднощі, проекти статутів, а головне брак відповідної структури допомоги Україні, обговорення якої є саме одним із завдань сьогодення нашої організації.

Для цієї справи вже багато сприяв секретар Руху і народний депутат Михайло Горинь, перебуваючи в Америці. Д-р О. Мороз був цього року два рази в Україні і маючи змогу зустрітися з деякими нашими науковцями, підливав цікавими новинами з їх життя. Українські науковці в Україні працюють за дуже низьку винагороду. Наприклад, науковець дістає на рік 6,000 карбованців, що рівняється 300 ам. дол. Вправді кошти прожитку, мешкання (20 карб. місячно), транспортні, комунальні тощо є низькі, а все ж така платня є далеко невисхідною, щоб задовольнити життєвий стандарт і потреби науковця.

Тому він вважає, що треба використати цю нагоду і допомогти в акції притягання якнайбільшої кількості науковців в Україні для продовження й поширення наукової праці, головне в ділянках, занедбаних і відсталих в Україні.

Закінчуючи своє оптимістичне введення до панелі він попросив до слова голову УНС ІВАКРАді мгр У. Дячук. Вона зосередила свою увагу на реалізації подій і змін, які тепер проходять в сучасній Україні і обов'язках українців в діаспорі, які ці події на них накладають. Проаналізувавши ґрунтовно стан в Україні, а головне діяльність Руху, який згуртував майже всі громадські і політичні формати відскрайно правих до скайно лівих, провів з великим успіхом масові акції. Проведення Рухом цього року живого ланцюга з Києва до Львова для відзначення Січневих роковин незалежності і соборності України, а згодом акції 500-річчя Запорізької Січі, це подиву гідні, гігантські, історичного значення акції, що мали величезний вплив на освідомлення і відродження політичного мислення широких мас нашого народу, але безперечно вплинули теж і на пізніші рішення у Верховній Раді України.

Як ж ситуація допомоги в Америці? Американський уряд заскочений об'явою розпаду Советської імперії і маючи на увазі свої інтереси, боїться її розчленування, бо краще і вигідніше торгувати з централізованим урядом, ніж з окремими республіками. Також

Існують дві концепції: 1) Координаційний центр всіх діючих комітетів, громадських організацій, включно із фондами УНС і УБС, який упорядкував би з ними

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО
анустрічні хвороби
приймає у Квінсі і виїжджає на виклики домі
Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО
Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням
Адреса у Мангеттені
ROCKEFELLER CENTER
630 5th Ave., Room 1803
New York, N.Y. 10020
Адреса у Квінсі
105-37 64th Avenue
Forest Hills, N.Y. 11375
(718) 459-0111

У Кергонксоні відбувся панель на тему допомоги Україні

правильні повоєнні акції розподілу фондів із звітністю перед громадою і публікою. Нашим завданням тут вплинути на конгресменів і сенаторів і переконувати їх в тому, що Советський Союз тратить силу, а влада переходить до республік, які треба підтримувати. Про це говорив Михайло Горинь з членами уряду у Вашингтоні і Канаді. На жаль, Україна не має економічних, соціальних і культурних надбудов, яких вимагає модерна демократична держава. Західні держави і українці, які в них проживають, можуть бути помічними у встановленні таких надбудов. Ми мусимо пам'ятати і бути приготувані на те, що до нас будуть звертатися з України за поміччю в різних ділянках.

Саме проголошення суверенності України не дасть нічого, якщо не буде затверджене законодавством. Шойно тоді можна буде звертатися до західних держав за економічною допомогою і підтримкою приватного сектора, бо тільки тоді західні країни погодяться інвестувати свій капітал.

Наша спільнота спонтанно відгукнулася на заклик Фонду Допомоги Дітям Чорнобиль. Благородна акція комітету заслуговує на признання, але її не можна зважувати, бо це міжнародна акція. Українці у вільному світі не в силі самі дати поміч. В цьому нещасті повинні прийти з поміччю держави. Ми повинні бути вільні тим, що займаються цією справою, але до праці треба притягнути більше людей і черпати поміч з цілого світу.

Праця окремих комітетів досі не скоординована, а такою вона мусить бути, якщо хочемо мати бажаний успіх. Це тим більше, що вона розривається на довгий період часу.

Завдяки інтервенції М. Гориня відложено заплановані два з'їзди Комітету НФДУ, обрано нову комісію, яка має підготувати один з'їзд, можливо, ще цього року, випрацювати статут і відповідну структуру допомоги Україні. Багато в цій ділянці зробив УНСОУ, схвалюючи на останній конвенції мільйонний Фонд Відродження України — УНС і план заснувати інформаційне бюро в Києві. Інформаційне бюро УН Союзу у Вашингтоні підготувало необхідний і на часі список організацій і про окремих осіб, які готові помагати в акції Фонду Допомоги України і до яких можна було б звертатися. Закінчуючи своє слово У. Дячук ствердила великий потенціал нашої громади, але успіх залежатиме від того, як ми себе зорганізуємо.

Черговий доповідач інж. О. Зінкевич на початку ствердив, що події в Україні і допомогу для неї не можна розглядати з точки погляду одного року. Від жовтня 1989 року по сьогоднішній в Україні три основні зміни: удержавлення української мови, створення Руху і проголошення суверенітету України. Рух сьогодні — найбільша політична сила в Україні, яка мирним шляхом змагає за державної самостійності і незалежності України. Обов'язком діаспори є помагати Рухові. У нас від самого початку не була ясно спрецизована структура допомоги Україні.

Після Панакхиди воєнки з прапорами і вінком подалися до могили генерала і тут у спіл пан'ятника при співі „Вічна пам'ять” віддали салют учасникові зимового походу і командирові 2-ї Дивізії УНА.

Повернувшись від пам'ятника, присутні зійбралися в місцевій гостинні. Голова Об'єднання майор Володимир Гладий відкрив поминальну імпрезу. Привітавши присутніх, коротко пояснив ціль цього поминального зібрання, а далі ведення програмою передав побр. Іванові Буртикові, який з черги привітав присутніх і представив гостей за головним столом: Владика Паїсія, протопровітера Артема Селепину, о. диякона Володимира Поліщука, дружину покійного генерала Олену Дяченко, сина Петра Дяченка з дружиною, голову Т-ва УПА пор. Лева Футалу, голову капітули Золотого Хреста Мирослава Климка і голову Об'єднання Воєнків 2-ї Дивізії майора Володимира Гладича з дружиною.

Слово про покійного генерала, його участь у визвольних змаганнях, зокрема в зимовому поході, а під час 2-ї світової війни на пості командуючого 2-ю

ми працю, збіркову акцію і розподіл фондів із звітністю перед громадою і публікою. Нашим завданням тут вплинути на конгресменів і сенаторів і переконувати їх в тому, що Советський Союз тратить силу, а влада переходить до республік, які треба підтримувати. Про це говорив Михайло Горинь з членами уряду у Вашингтоні і Канаді. На жаль, Україна не має економічних, соціальних і культурних надбудов, яких вимагає модерна демократична держава. Західні держави і українці, які в них проживають, можуть бути помічними у встановленні таких надбудов. Ми мусимо пам'ятати і бути приготувані на те, що до нас будуть звертатися з України за поміччю в різних ділянках.

Саме проголошення суверенності України не дасть нічого, якщо не буде затверджене законодавством. Шойно тоді можна буде звертатися до західних держав за економічною допомогою і підтримкою приватного сектора, бо тільки тоді західні країни погодяться інвестувати свій капітал.

Наша спільнота спонтанно відгукнулася на заклик Фонду Допомоги Дітям Чорнобиль. Благородна акція комітету заслуговує на признання, але її не можна зважувати, бо це міжнародна акція. Українці у вільному світі не в силі самі дати поміч. В цьому нещасті повинні прийти з поміччю держави. Ми повинні бути вільні тим, що займаються цією справою, але до праці треба притягнути більше людей і черпати поміч з цілого світу.

Праця окремих комітетів досі не скоординована, а такою вона мусить бути, якщо хочемо мати бажаний успіх. Це тим більше, що вона розривається на довгий період часу.

Завдяки інтервенції М. Гориня відложено заплановані два з'їзди Комітету НФДУ, обрано нову комісію, яка має підготувати один з'їзд, можливо, ще цього року, випрацювати статут і відповідну структуру допомоги Україні. Багато в цій ділянці зробив УНСОУ, схвалюючи на останній конвенції мільйонний Фонд Відродження України — УНС і план заснувати інформаційне бюро в Києві. Інформаційне бюро УН Союзу у Вашингтоні підготувало необхідний і на часі список організацій і про окремих осіб, які готові помагати в акції Фонду Допомоги України і до яких можна було б звертатися. Закінчуючи своє слово У. Дячук ствердила великий потенціал нашої громади, але успіх залежатиме від того, як ми себе зорганізуємо.

Черговий доповідач інж. О. Зінкевич на початку ствердив, що події в Україні і допомогу для неї не можна розглядати з точки погляду одного року. Від жовтня 1989 року по сьогоднішній в Україні три основні зміни: удержавлення української мови, створення Руху і проголошення суверенітету України. Рух сьогодні — найбільша політична сила в Україні, яка мирним шляхом змагає за державної самостійності і незалежності України. Обов'язком діаспори є помагати Рухові. У нас від самого початку не була ясно спрецизована структура допомоги Україні.

Після Панакхиди воєнки з прапорами і вінком подалися до могили генерала і тут у спіл пан'ятника при співі „Вічна пам'ять” віддали салют учасникові зимового походу і командирові 2-ї Дивізії УНА.

Повернувшись від пам'ятника, присутні зійбралися в місцевій гостинні. Голова Об'єднання майор Володимир Гладий відкрив поминальну імпрезу. Привітавши присутніх, коротко пояснив ціль цього поминального зібрання, а далі ведення програмою передав побр. Іванові Буртикові, який з черги привітав присутніх і представив гостей за головним столом: Владика Паїсія, протопровітера Артема Селепину, о. диякона Володимира Поліщука, дружину покійного генерала Олену Дяченко, сина Петра Дяченка з дружиною, голову Т-ва УПА пор. Лева Футалу, голову капітули Золотого Хреста Мирослава Климка і голову Об'єднання Воєнків 2-ї Дивізії майора Володимира Гладича з дружиною.

Слово про покійного генерала, його участь у визвольних змаганнях, зокрема в зимовому поході, а під час 2-ї світової війни на пості командуючого 2-ю

ми працю, збіркову акцію і розподіл фондів із звітністю перед громадою і публікою. Нашим завданням тут вплинути на конгресменів і сенаторів і переконувати їх в тому, що Советський Союз тратить силу, а влада переходить до республік, які треба підтримувати. Про це говорив Михайло Горинь з членами уряду у Вашингтоні і Канаді. На жаль, Україна не має економічних, соціальних і культурних надбудов, яких вимагає модерна демократична держава. Західні держави і українці, які в них проживають, можуть бути помічними у встановленні таких надбудов. Ми мусимо пам'ятати і бути приготувані на те, що до нас будуть звертатися з України за поміччю в різних ділянках.

Саме проголошення суверенності України не дасть нічого, якщо не буде затверджене законодавством. Шойно тоді можна буде звертатися до західних держав за економічною допомогою і підтримкою приватного сектора, бо тільки тоді західні країни погодяться інвестувати свій капітал.

Наша спільнота спонтанно відгукнулася на заклик Фонду Допомоги Дітям Чорнобиль. Благородна акція комітету заслуговує на признання, але її не можна зважувати, бо це міжнародна акція. Українці у вільному світі не в силі самі дати поміч. В цьому нещасті повинні прийти з поміччю держави. Ми повинні бути вільні тим, що займаються цією справою, але до праці треба притягнути більше людей і черпати поміч з цілого світу.

Особливістю своєї появи та мистецьким рівнем виконаної програми Капеля Бандуристів протягом десяти років літ еміграційного життя була найкращим популяризатором української пісні на чужині. Маючи за свого керівника Григорія Китастого, людину великого композиторського таланту, Володимира Божика, Петра Потапенка, Івана Задорожного, а нині Володимира Колесника, відомих диригентів з довголітнім стажем, вона мала великий вплив на наше патріотичне почуття. Вже самі композиції Китастого були своєю браурою оптимістичною насиченістю потужними рушійними почуваннями та дій. А давні козацькі думи про їх героїчні подвиги чи знаменні історичні події, напували наші серця радістю та відсвіжували і зміцнювали наші патріотичні почування.

В нашому часі, коли відвідини Батьківщини стали дійсністю, коли вже інші хорові колективи відбули з великими успіхами концерти поїздки по Україні, Капеля Бандуристів поставила також відвідати Батьківщину, щоб своїм співом принести нашим братам і сестрам цілющий бальзам на їх зболілі душі. Описи з концертних поїздок наших хорів говорять про ентузіастичне спонтанне сприйняття цих концертів населенням України, зустрічаючись перший раз з цією дійсністю, що такі хори існують поза межами України та співають пісні, яких вони ніколи не чули, бо

Друкарні все ще в російських руках. Діти не знають справжньої історії України. Виникає пекуча потреба видати для України популярну історію України принаймні однимільйоновим тиражем і це повинна зробити діаспора.

В Україні не має консульства і Україна не має своїх консульств, з винятком представництва в ООН, в Парижі в ЮНЕСКО і в Міжнародному товаристві атомної енергії. У світлі нової ситуації виникає потреба створення відповідного бюро у Вашингтоні (що роллю може тимчасово сповняти Інформаційне Бюро УНСОУ) і спеціальних курсів менеджменту.

В репортажі подано важливіші думки, висловлені в доповідях. В дискусії було багато запитів, на які доповідачі давали вичерпні відповіді.

Під кінець Євгенія Рубчак поділилася своїми враженнями з поїздки в Україну і подякувала доповідачам за цінні доповіді, а всім присутнім за численну участь. Підкреслено знання У. Дячук не тільки у фінансових справах, але і обізнаність із громадською проблематикою.

Д-р Роман Барановський

Відзначили 25-ту річницю смерті свого командира

Заходами Крайової Управи Об'єднання Воєнків 2-ї Дивізії Української Національної Армії, відзначено 25-ту річницю смерті св. п. ген.-хор. Петра Дяченка. В неділю, 16-го вересня, в церкві-пам'ятнику в Банд Бруку, Н. Дж. Владика Паїсія в службовій оо. протопресвітера Атрема Селепину і диякона Володимира Поліщука відправили Панахиду за спокій душі св. п. ген.-хор. Петра Дяченка.

В Панахиді взяли участь воєнки 2-ї Дивізії і Т-ва УПА та рідня й знайомі, які прийшли помолитися за душу патріота-воєнка.

Після Панахиди воєнки з прапорами і вінком подалися до могили генерала і тут у спіл пан'ятника при співі „Вічна пам'ять” віддали салют учасникові зимового походу і командирові 2-ї Дивізії УНА.

Повернувшись від пам'ятника, присутні зійбралися в місцевій гостинні. Голова Об'єднання майор Володимир Гладий відкрив поминальну імпрезу. Привітавши присутніх, коротко пояснив ціль цього поминального зібрання, а далі ведення програмою передав побр. Іванові Буртикові, який з черги привітав присутніх і представив гостей за головним столом: Владика Паїсія, протопровітера Артема Селепину, о. диякона Володимира Поліщука, дружину покійного генерала Олену Дяченко, сина Петра Дяченка з дружиною, голову Т-ва УПА пор. Лева Футалу, голову капітули Золотого Хреста Мирослава Климка і голову Об'єднання Воєнків 2-ї Дивізії майора Володимира Гладича з дружиною.

Слово про покійного генерала, його участь у визвольних змаганнях, зокрема в зимовому поході, а під час 2-ї світової війни на пості командуючого 2-ю

ми працю, збіркову акцію і розподіл фондів із звітністю перед громадою і публікою. Нашим завданням тут вплинути на конгресменів і сенаторів і переконувати їх в тому, що Советський Союз тратить силу, а влада переходить до республік, які треба підтримувати. Про це говорив Михайло Горинь з членами уряду у Вашингтоні і Канаді. На жаль, Україна не має економічних, соціальних і культурних надбудов, яких вимагає модерна демократична держава. Західні держави і українці, які в них проживають, можуть бути помічними у встановленні таких надбудов. Ми мусимо пам'ятати і бути приготувані на те, що до нас будуть звертатися з України за поміччю в різних ділянках.

Про концертну поїздку Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка в Україну

Особливістю своєї появи та мистецьким рівнем виконаної програми Капеля Бандуристів протягом десяти років літ еміграційного життя була найкращим популяризатором української пісні на чужині. Маючи за свого керівника Григорія Китастого, людину великого композиторського таланту, Володимира Божика, Петра Потапенка, Івана Задорожного, а нині Володимира Колесника, відомих диригентів з довголітнім стажем, вона мала великий вплив на наше патріотичне почуття. Вже самі композиції Китастого були своєю браурою оптимістичною насиченістю потужними рушійними почуваннями та дій. А давні козацькі думи про їх героїчні подвиги чи знаменні історичні події, напували наші серця радістю та відсвіжували і зміцнювали наші патріотичні почування.

В нашому часі, коли відвідини Батьківщини стали дійсністю, коли вже інші хорові колективи відбули з великими успіхами концерти поїздки по Україні, Капеля Бандуристів поставила також відвідати Батьківщину, щоб своїм співом принести нашим братам і сестрам цілющий бальзам на їх зболілі душі. Описи з концертних поїздок наших хорів говорять про ентузіастичне спонтанне сприйняття цих концертів населенням України, зустрічаючись перший раз з цією дійсністю, що такі хори існують поза межами України та співають пісні, яких вони ніколи не чули, бо

Друкарні все ще в російських руках. Діти не знають справжньої історії України. Виникає пекуча потреба видати для України популярну історію України принаймні однимільйоновим тиражем і це повинна зробити діаспора.

В Україні не має консульства і Україна не має своїх консульств, з винятком представництва в ООН, в Парижі в ЮНЕСКО і в Міжнародному товаристві атомної енергії. У світлі нової ситуації виникає потреба створення відповідного бюро у Вашингтоні (що роллю може тимчасово сповняти Інформаційне Бюро УНСОУ) і спеціальних курсів менеджменту.

В репортажі подано важливіші думки, висловлені в доповідях. В дискусії було багато запитів, на які доповідачі давали вичерпні відповіді.

Під кінець Євгенія Рубчак поділилася своїми враженнями з поїздки в Україну і подякувала доповідачам за цінні доповіді, а всім присутнім за численну участь. Підкреслено знання У. Дячук не тільки у фінансових справах, але і обізнаність із громадською проблематикою.

Д-р Роман Барановський

В Панахиді взяли участь воєнки 2-ї Дивізії і Т-ва УПА та рідня й знайомі, які прийшли помолитися за душу патріота-воєнка.

Після Панахиди воєнки з прапорами і вінком подалися до могили генерала і тут у спіл пан'ятника при співі „Вічна пам'ять” віддали салют учасникові зимового походу і командирові 2-ї Дивізії УНА.

Повернувшись від пам'ятника, присутні зійбралися в місцевій гостинні. Голова Об'єднання майор Володимир Гладий відкрив поминальну імпрезу. Привітавши присутніх, коротко пояснив ціль цього поминального зібрання, а далі ведення програмою передав побр. Іванові Буртикові, який з черги привітав присутніх і представив гостей за головним столом: Владика Паїсія, протопровітера Артема Селепину, о. диякона Володимира Поліщука, дружину покійного генерала Олену Дяченко, сина Петра Дяченка з дружиною, голову Т-ва УПА пор. Лева Футалу, голову капітули Золотого Хреста Мирослава Климка і голову Об'єднання Воєнків 2-ї Дивізії майора Володимира Гладича з дружиною.

Слово про покійного генерала, його участь у визвольних змаганнях, зокрема в зимовому поході, а під час 2-ї світової війни на пості командуючого 2-ю

ми працю, збіркову акцію і розподіл фондів із звітністю перед громадою і публікою. Нашим завданням тут вплинути на конгресменів і сенаторів і переконувати їх в тому, що Советський Союз тратить силу, а влада переходить до республік, які треба підтримувати. Про це говорив Михайло Горинь з членами уряду у Вашингтоні і Канаді. На жаль, Україна не має економічних, соціальних і культурних надбудов, яких вимагає модерна демократична держава. Західні держави і українці, які в них проживають, можуть бути помічними у встановленні таких надбудов. Ми мусимо пам'ятати і бути приготувані на те, що до нас будуть звертатися з України за поміччю в різних ділянках.

Оркестри: „Олесь Кузишнін Тріо” і „Нове покоління”
Вступ разом з вечерею \$60 00,
молодь до 23-го року з вечерею \$40 00
Трохим, замовляти квитки в кращий
Говорля (201) 374 5768

Свято відкрив і закрив молитвою Владика Паїсія, при тому в похвальних словах підкреслював важливість шанування борців за волю Батьківщини.

Слово подяки від себе і родини висловив Олена Дяченко, Владика Паїсія, отець протопресвітер Артемові Селепину, о. дияконів Володимирів Поліщука за відправу Панахиди і участь в поминах, ансамблю „Гайдамаки” за гарне виконання програми. Комітетові за підготування і проведення імпрези, пан

Відбувся третій з'їзд

карпатських українців

Торонто (РГ). — Тут у віршів приміщення Інституту Св. Володимира відбувся 19-21-го жовтня третій з'їзд карпатських українців. У цьому з'їзді взяли участь Світове Братство Карпатських Січовиків, яке очолює д-р Василь Вереш, Карпатський Дослідний Центр ім. Юліана Ревая, головою якого є проф. д-р Михайло Пап, Карпатський Союз, представником якого на з'їзді був д-р Осип Данко й ініціативна група „Комісія зв'язків й інформації“, яку очолює проф. д-р Василь Маркус.

На гарно прибраній сцені, на якій видні золотими буквами напис „III з'їзд карпатців“, а під ним портрет президента Карпатської України о. д-ра Августина Волошина, по лівому боці портрета тризуб, а по правому герб Карпатської України.

Цей з'їзд був присвячений двом найвищим дітям Срібної Землі нашого століття — о. д-рові Августину Волошині — президенту Карпатської України, якого за його віддану працю для свого народу називають своїм батьком, і проф. Августину Штефану — президенту Союзу Карпатських Українців.

У п'ятницю, 19-го жовтня, після реєстрації учасників з'їзду розпочалося ділове. З'їзд відкрив д-р Василь Вереш і приступив до вибору президії з'їзду в такому складі: Юрій Гвоздич — голова, о. Юлій Ю. Кубій, Марія Ігнатин-Логущ, д-р Василь Вереш і д-р Осип Данко, члени.

Проф. Василь Маркус доповнив запропоновану д-ром Верешем програму з'їзду, а відтак узгоджено вибір резолюційної комісії в такому складі: проф. д-р Василь Маркус — голова, д-р Осип Данко — секретар, Марія Логущ, Олександр Глібович, Василь Попадюк і Юрій Шанта — члени.

У суботу, 20-го жовтня, о. 9:30 рано, розпочалося ділове сесію з'їзду. Отець Святий Саболь-Зореслав, ЧСВВ, капелян Карпатських Січовиків, провів молитву й приступив до денного порядку. На прохання д-ра Вереша, його в президії заступила д-р Марія Батирюк.

На ранній сесії присутні заслухали доповіді: о. д-р С. Саболь прочитав доповідь про президента Карпатської України о. д-ра Августина Волошина, якого звали батьком Карпатської України, з яким довгі роки він співпрацював. Доповідач запізнав присутніх з пройденим життєвим шляхом Волошина і його виступів на національному свідомості свого народу, розбудову українського шкільництва і його видавничо-наукову діяльність. Саболь уважав, що о. Волошин був генієм Карпатської України. НК ВД замучило Волошину у московській тюрмі 11-го липня 1945 року.

Марія Логущ, колишня учениця проф. Августина Штефана в торговельно-академії, запізнала з працею проф. Штефана на відтинку народного шкільництва Карпатської України і його вклад у політичне відродження Карпатської України, в уряді якого в 1939 році він був головою Союзу.

Д-р Осип Данко прочитав доповідь д-ра Вікентія Шандора колишнього представника уряду Карпатської України „Дві світові війни та ролі Закарпаття в соборній українській державі“. Автор у своєму есеї звертає увагу на особливе положення Карпатської України, яке лежить у центрі Європи й є ланкою між Україною та Заходом.

Отець Юлій Кубій, який нещодавно відвідав Закарпаття, говорив про „Положення Української Католицької церкви на За-

карпатті“. Він розповів про свої спостереження з поїздки, а крім того зачитав ряд листів і статей з преси про останні події на Закарпатті. Проф. д-р Василь Маркус, який двічі відвідав Карпатську Україну, у своєму есеї „Русинство — дійсність і фікція“ говорив про шкідливу роботу деяких „особняків“, які пропагу-

ють т. зв. „русинство“, але тамошній народ добре знає чужий йому агітаторів, бо в минулому такі там були. Бесідник підкреслює, що об'єднання Карпатської України є складовою частиною України й такою вона назавжди буде.

Після спільного полуденку, який приготувала Євгенія Сидор і Марія Глібович, приступлено до дискусії над висловленими доповідями. Отець Василь Бойсак — капелян Карпатських Січовиків, у своєму слові вніс доповнення до реферату о. Саболі. Будучи у травні 1945 року в Празі, він відвідав о. Волошина й просив його, щоб він виїжджав на Захід під опікою американського старшини. Президент Волошин не бажав виїжджати.

Галина Барац зі слезами на очах говорила про тяжке життя на Карпатській Україні з приводу хемічного зашкідження екології, яке прискорює смертність людей.

Присутній на з'їзді проф. Павло Кампов (вчитель математики), який уважав себе за „русина“, заперечив те, що було поміщено на сторінках „Свободи“, що, мовляв, він пропагує „Русинство республіки“. Він уважав, що між „нами не може бути принципових розбіжностей“.

Несподівано на цю сесію заставив гостя з України, депутат львівської обласної Ради Тарас Чорновіл (син Вячеслава). Він зложив усний привіт з'їздові й розповів про свої нещодавні відвідини Закарпаття. Присутні прийняли його рясними оплесками.

Д-р Данко, який нещодавно повернувся з поїздки в Карпатську Україну, говорив про архів у Празі, в якому є багато джерельного матеріалу, що відноситься до української історії. Він продовжував, що Ужгородський університет дав освіту людям, які нині є на високих постах у Львові й Києві. „Доля Закарпаття буде вирішуватися там“, — заявив дискусію.

Д-р Василь Вереш, пам'ятаючи рядки з мадлярської чеської енциклопедії, в яких написано, що „на Подкарпатській Русі живе нарід, який кровно споріднений з українським народом“.

Марія Логущ, говорячи про шкільні роки в Торговельній Академії, директором якої був проф. Штефан і яка була учасницею творення самостійності Карпатської України, заявила, що наш народ знає, чого він хоче. „Закарпаття буде навіки частиною України“.

Свої зауваження висловлювали також Юрій Гвоздич, д-р Василь Вереш, генеральний секретар СК

ВСЯ ДИВІДЕНДА ДО ФОНДУ ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС

Учасники третього з'їзду карпатських українців.

ВУ, який вітав з'їзд від СКВУ і його президента Юрія Шимка, Петро Фіцей і Микола Галей.

На бенкет з'їзду, який відбувся у простірній залі Інституту Св. Володимира, прийшло понад 150 осіб. Бенкет відкрив молитвою о. Саболь — капелян Карпатських Січовиків, а відтак вступне слово сказав д-р Василь Вереш, вітаючи учасників бенкету й друзів по зброї і дальший хід бенкету передав Олені Глібович.

Після вечери Олена Глібович представила осіб за почесним столом, за яким, крім організаторів з'їзду, був Йосип Тереля і проф. Павло Кампов. Відтак вона вітала представників місцевих українських організацій Торонто, які були учасниками бенкету.

З'їзд привітав Павло Дорожницький від Проводу ОУН, ІСНО, головою якого він є, і від президента Української Народної Республіки Миколи Плавчука, д-р Василь Вереш вітав з'їзд від СКВУ і президента Юрія Шимка. Надійшла телеграма від Ужгородської міської Ради за підписом Лендівського. Письмово привітали прислани о. д-р Олександр Баран — президент УВАН Канади, Войновський — від Божовицького Куреня, ред. Михайло Бажанський, д-р Михайло Пап — від Т-ва університетських професорів, Бабиченко й інші.

У мистецькій частині учасники бенкету заслухали кілька карпатських пісень у виконанні „Тріо Веховинки“ — Глібович, Яців і Саранчук.

Відтак проф. Маркус загадав про свої враження з відвідин Карпатської України. Спільною молитвою і від співання національного

гимну закінчено Третій з'їзд закарпатців.

У неділю, 21-го жовтня, в Інституті св. Володимира відбулася дискусія над текстом резолюції, яку виставила резолюційна комісія на чолі з проф. Маркусом. Ряд осіб виступали й висловлювали свої думки. Д-р Вереш вніс пропозицію, що тліні останки президента Волошина були знайдені в Московській тюрмі й перенесені до Ужгороду й там поховані. Заява Вереша вийде до тексту резолюції з'їзду.

На пропозицію проф. Маркуса узгоджено, що незабаром мають зійтися в Нью-Йорку чотири Карпатські організації, завданням яких буде вирацювати план праці Координаційної ради. Скликанням має зайнятися д-р Вереш.

Спільною молитвою, яку провів о. д-р Бойсак, закінчено кінцеву сесію з'їзду Карпатських Українців у Торонто.

Учасники з'їзду взяли участь у великій Службі Божій у катедральній церкві св. Миколая, яку відправляли карпатські отці — Саболь, Кубій в асистоті отців Михайла Харини й Богдана Лада.

Після Служби Божої отці відправили Панахиду за борцями Карпатської України, які у боротьбі з мадлярськими наїзниками у 1939 р. віддали своє молоде життя за волю рідної Батьківщини. Під час Панахиди співав хор під диригентурою Василя Кардаша.

На особливу подяку заслугове курінь Карпатських Січовиків м. Торонто за вірне вшанування з'їзду, а головне подружжя Теодор і Євгенія Сидорі, Лариса Гвоздич і Василь Тимко за їх труд і вклад праці у проведенні цього з'їзду.

Натягнена демонстрація на Красній площі у якій візьмуть участь члени і прихильники принаймні 30-ти політичних партій. Згідно з опінією секретаря московського міського комітету КПСС Юрія Прокоф'єва, учасники демонстрації дозволено перейти через Красну площу, вслід за колонами комуністів і їх прихильників.

Противники КПСС збираються відзначити 7-го листопада по своєму, як день в якому в 1917 році, почався геноцид проти тих народів, які сьогодні входять в склад СССР.

Уже п'ять років український Сарсель діє без В. Кубійовича. Нова Управа НТШ

В. Кубійович...

(Закінчення зі стор. 2)

І знову, треба сказати, що без послідовності, повної посвяти і прямої перестрої Кубійовича 10 томів ЕУ-2 (4,240 сторінок) були б ніколи не появились. Його співпрацівниками були секретар редакції від початку Софія Янів та заступник головного редактора перших двох томів проф. Микола Оглоблин-Глобенко (†1957) мовний редактор Іван Кошелівець, адміністратор і головний фінансовий організатор, без чийх заходів Сарсель й Енциклопедія були б не втрималися, д-р Атанас Фіголь, а далі члени редакційної колегії (крім згаданих), які працювали в більшості поза Сарселем, Всеволод Голубничий (†1977), Аркадій Жуковський, Богдан Кравців (†1975), Василь Маркус, Олександр Оглоблин, Наталія Полонська-Василенко (†1973), Матвій Стахів (†1978), Микола Чубатий (†1975), Юрій Шевельов та багато редакторів і співробітників окремих галузей.

Як бачимо із років смерті окремих членів редакційного комітету, в 1970 роках, В. Кубійович втратив ряд цінних найближчих співробітників, не говорячи вже про рядових авторів. Приходилося шукати за новими, а їх не було багато, приєднати, а також треба було накласти „латати діри“.

Не зважаючи на труднощі, з 1970 років вже менше фінансових (в Канаді успішно діяла „Акція Сарсель“ під проводом Євгена Борися), вдалося Кубійовичеві майже закінчити ЕУ-2; два останні зошити десятого тому вийшли вже після його смерті.

Крім цього, здійснив він свій важливий план — видав солідний українознавчий довідник англійською мовою. Це була усучаснена й поширена його „Ukraine: A Concise Encyclopedia“ (1963, 1971), в двох томах, видана заходами Українського Народного Союзу (разом 2,660 сторінок). Ці два томи стали для чужинського читача необхідним джерелом інформації про всі аспекти сучасного й минулого України.

Аналогічно, як згадане видання поширювало українськомовну ЕУ-1, Кубійович шукав можливість видати скорочену, але й усучаснену та пристосовану до українського читача галузь ЕУ-2. З цією метою укладено угоду з Канадським Інститутом Українських Студій в 1977 році про видання п'ятитомної англійської ЕУ-2. Два томи цієї енциклопедії появились в 1984 і 1987 рр. у видавництві Торонтоського університету під головною редакцією В. Кубійовича. Треба додати, що теперішній керуючий редактор АЕУ-2, Данило Струч побає, що і в наступних трьох томах, котрі передбачено видати в 1992-93 роках, фігуруватиме прізвище головного редактора В. Кубійовича, бо ним зредгована ЕУ-2 є підставою цього англійського видання.

Коли ЕУ-Д появиться, то духовне батьківство В. Кубійовича напевно буде позначено в цьому творі. Якщо св. п. проф. Кубійович був би дожив свого дев'ятидесятиріччя, то він не лише був би збагатив концепцію та методологію ЕУ-Д, але був би він і свої вимогливі стандарти щодо неї, за здійснення яких прийде змагатися наступникам.

Вступайте в члени УНС

HELP WANTED

ПОТРІБНО РОБІТНИКА- (РОБІТНИЦІ) до праці в крамниці „Базар“

при 1082 Springfield Ave., в Irvington, N.J.

Tel (201) 374-6446

Потрібне знання української й англійської мов в письмі.

Сонце...

(Закінчення зі стор. 2)

Отож зникають сумніви стосовно намірів українського народу: увесь він від Дону до Карпат став непокірним самостійником. Майже половина демонстрантів не розмовляє українською мовою, але всі вони йдуть під синьо-жовтими прапорами. І з якою гордістю несуть вони ці овіяні славою прапори нашої віри і надії!

Часту гостей херсонським кавуном і, між іншим, запитують:
— Чому ви такі жорстокі?
— Бог з тобою, діду! — обурюється Ліза, — зайдіть ти взв'яз, що ми жорстокі?
— Я кажу про ваше гасло: „Масол — на засолі!“ Ви що, солонину з нього збираєтеся виготовляти?

Дівчата регочуть, аж кавуновий сік на губах піниться.
— Ха-ха-ха! Яка солонина? По всій Україні засолюють огірки й помідори. Чому б Масолу не очолити цю справу. Він для неї цілком підходить.

Тепер моя черга сміятися.
— Слава Богу, відлягло від серця. А я вже зацікавив вас у канібалізмі. Отак сміючись та перекидаючись жартами виходимо на алею парку, серед якого ховаються корпуси Будинку творчості. Вони тільки називаються корпусами, а насправді це симпатичні котеджі на 5-8 кімнат-студій, у яких живуть і працюють літератори.

— Діду, — питає Ліза, — скажи: коли-небудь українські студенти здобували таку перемогу, як оце сьогодні?
— Люба дитино, українські студенти завжди виявляли стійкість і відвагу. Під Крутами...

— Знаю. Там їх було триста. Всі полягли в нерівному бою... І тепер, голодуючих було триста. Але вони перемогли. І тому житимуть.

А над Україною стільки сонця, як не було ніколи. Це справді щось надзвичайне: небо цього року таке ласкаве до українців, що навіть 239 не перешкодили зібрати казкову багатий врожай. І не чути такої паніки, як у Москві: українці доволі спокійно завершують збирання картоплі й буряків. І ще раз народ видає аванс високому урядовцю: гаразд, ми зберемо, хоч він геть чисто все у нас вигрібає. Але знайте: нашому терпінню надійшов кінець. Люди хочуть працювати не на когось невідомого, а на себе, на своїх дітей.

Ми ходимо по парку, який виріс уже після війни. Тут колись жили й працювали Максим Рильський, Олександр Довженко, Юрій Яновський, Остап Вишня. Здається, ми чуємо їхні кроки серед шурхоту золотого листя і чуємо їхні голося:

— Слава Україні! Навіки слава!...

Тим часом над нашою землею панує таке любляче сонце, яке добра українська мати. І в цьому я абачаю щасливе знамення.

Київ, жовтень 1990.

BUSINESS SERVICE

КРАМНИЦЯ
"ІСОН"
продає: ІКОНИ, КОРАПИ,
ПАМ'ЯТКОВІ РЕЧІ,
напрявки:
ГОДИНИКИ І ЗОПОТІ РЕЧІ
Масло РАДІО, ВІДЕО на УКРАЇНУ
230 East 14th Street
New York, N.Y. 10003
Tel (212) 982-3488

ВПЕРШЕ В ЗСА

Пакети в Україну без обмеження ваги. Нема обмеження на вміст пакети, нема мита в Україні, ціна за 1 фунт \$3.20, звичайною поштою і багато, багато більше. За інформаціями в Нью-Йорку і околиці прошу звертатися до:

Nasz General Consulting USA, Inc.
252 Driggs Ave.
Brooklyn, N.Y. 11222
tel.: (718) 389-1172

від понеділка-п'ятниці від год. 2:00-8:00 веч., субота від год. 12:00-7:00 веч. і в неділю від год. 11:00-3:00 по пол.

В інших містах контактуватися:

Nasz General Consulting USA, Inc.
244 Delaware Ave.
Buffalo, N.Y. 14202
tel.: (716) 856-9717

від четверга-п'ятниці від год. 9:00-4:00 по пол.

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ І КНИЖКИ
— НЕ БУДЕ Й УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ!

ARKA COMPANY
ESTABLISHED 1978
26 First Avenue
New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 473-3550

НА СВЯТА: ВЕЛИКИЙ ВИБІР
ДАРУНКІВ — кераміка, різьба,
вишивки, карточки.

REAL ESTATE

DELAWARE RIVERFRONT GEM

Exceptional year-round or weekend home. 90 minutes from NYC. 5 minutes from Glen Spey. Historic 1820's Canal Lock House, beautifully updated for comfortable living. Beamed living/dining room, large modern kitchen, pine-paneled family room with wet bar, 3 bedrooms, 2 full baths, wraparound porch with sweeping river views, cement basement, many storage areas, small outbuilding/studio. Set on stone-terraced hillside with seasonal waterfall, secluded from neighbors by surrounding deep woods. Near major highway. Historic quality and well cared-for condition like this is hard to find.

Call evenings:
(212) 673-7025

HELP WANTED

EMPLOYMENT OPPORTUNITY

Wanted Full Time Bank Teller (some experience necessary) EXCELLENT BENEFITS Blue Cross, Major Medical, Dental, Prescription Plan and Pension Plan. TRIDENT FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOC. 771 Sandford Avenue Newark, N.J. 07106 (201) 372-0303

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛІУС НАЙГРО — директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED
Обслуговує ЩИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоро-
нами на цвинтарі в Бавід
Брукліні і переписуємо Тим-
ніні Останків з різних країн
світу

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

HURYN MEMORIALS

ВИРОБЛЯЄМО НА ЗАМОВЛЕН-
НЯ ТА ВИМОНТУЄМО НАЙ-
КРАЩОЇ ЯКОСТІ

ПАМ'ЯТНИКИ

в околиці Нью-Йорку, включаючи
цвинтарі: св. Духа в Гамптон-
буррі, Н. Я., св. Андрія в Бавід
Брукліні, Н. Я., Пайн Буч в Кер-
гонсоні та Глен Спей, Н. Я.

Ми пропонуємо особисті послуги
та поради у Вашому домі.
За домовленою представником
слід телефонувати

IWAN HURYN
P.O. Box 121
Hamptonburgh, N.Y. 10916
(914) 427-2684

BONDIAN REKSHYNSKY
45 East 7th Street
New York, N.Y. 10003
(212) 477-6523

WAWEL
ШКОЛА ІЗДИ АВТОМ

ДОЗВІЛ НА ІЗДУ АВТОМ
ДЛЯ ВСІХ

622-7765

5621 W FULLERTON AVE. CHICAGO, III. 60639

VARSOVIA TRAVEL & SHIPPING
74 East 7th Street, New York, N.Y. 10003, bet. 1-2 Aves.
Tel. (212) 529-3256

ГРОШІ до СССР Мінім. \$200 або 2000 рублів (10 рублів за \$1 00)	ХАРЧЕВІ ПАЧКИ до СССР Шинки, кави, салами, чай, шоколад та багато інших. Ціна від \$20 50 за 8 5 кг. до \$80
ЛІКАРСТВА до СССР	ПАКУНКИ кораблем 20 ф. \$27 Власні пакунки пелюською поштою 20 ф. \$45

КВИТКИ
до Москви,
Ленінграду
і Львова
від лист. 1990 р.

РОСІЯ — зима 1990/91
Москва 7 днів/6 ночей,
від 1,199 дол., включно з пітаком

\$647 туди і з поворотом
через Варшаву

\$716 туди і з поворотом
через Амстердам

ЗАПРОШЕННЯ
від СССР — \$80